

Per Toni Giménez

Xirinaes

El 6 d'agost farà quatre anys de la desencarnació del polític, religiós i activista social Lluís Maria Xirinaes i Damians, de la seva mort

voluntària a mena d'eutanàsia (eu: bona; thánatos: mort). Ha estat l'únic polític ètic que he conegut. Ell sí que es va apropar al poble amb humilitat. Ningú no el cita mai. Simplement se l'ignora. Va ser empresonat, assetjat, insultat, torturat... Era la consciència del nostre poble. I, és clar, això fa por. Va haver de deixar la política formal per poder fer activa política social. Va haver de deixar la religió formal per poder fer activa religió social. Es va doctorar en filosofia, tot fonamentant un paradigma a partir del qual poder construir els pilars per bastir la societat actual.

Davant d'ell només podem passar abaixant el cap, en senyal de vergonya. Tant el món polític com el món religiós han d'aprendre molt d'aquest gran home. Sort que ens queda la seva obra escrita, el seu web i el treball de Germanies, entitat que continua donant a conèixer el seu pensament filosòfic. Hem tingut un gran pensador català (proposat en dues ocasions a premi Nobel de la Pau) que, en certs aspectes superava Gandhi, i no hem fet gaire per honorar la seva tasca envers el poble català pel que va donar la vida, voluntàriament. A Ogassa (El Ripollès), lloc escollit per ell per deixar aquest món, hi ha un monument a la seva memòria. Darrera d'alguns moviments socials actuals es troba la seva empremta i la seva obra escrita és digna de ser llegida, no només des del vessant social i polític, sinó també des del vessant poètic, filosòfic i científic. Xirinaes tenia raó: els líders ens han traït. El poble, amb falç o sense, ha de continuar lluitant en solitud, tot acceptant la incomprensió, la mediocritat de pensament i la mesquinesa de sentiment. Benaurats els petits esforços del dia a dia i la tenacitat de creure que val la pena realitzar-los. Et recordem (deure ètic) i t'enyorem (deure moral). Gràcies, Xiri!